

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ, ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ, ΓΟΗΤΕΙΑ...

Ο ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΣ

ΤΟΥ ΑΛΞΕ. ΔΟΥΜΑ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Του ήταν αδύνατο ν' αναπνεύση μέσα στη δηλητηριασμένη εκείνη ατμόσφαιρα. Και βγήκε έξω. Η καντίλα της 'Αγίας 'Αννας έλαμπε σαν πυρολαμπές μέσα στην ομίχλη, ή οποία γινότανε ολοένα και πυκνότερη και μετεβάλλετο σε σκοτάδι. — 'Εκει είνε τὸ παρεκκλήσιο ! εἶπε ὁ Βάζας. Ἀς πάω μιά στιγμὴ ἔκει. Ἐχῶ ἀνάγκη νὰ προσευχηθῶ!..

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Ὁ μαρκήσιος Βάζας ἐποχώθησε πρὸς τὸ νόθηκα κ' ἐγονάτισε. Ἐκεῖ ἡ καρδιά του ἄρχισε νὰ χτυπᾷ. Παρακαλοῦσε τὸν Δίκαιο Θεὸ νὰ τὸν συγχώρησῃ τὸ ἔγκλημα τῆς νεότητός του, τὰ σφάλματα τῆς ὀριμῆς ἡλικίας του καὶ νὰ μαλᾶξῃ τὴν καρδιά του κοντοσταύλου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ ζήτουσε συγχώρηση. Ἐπειδὴ δὲ εἶχε πείσει τὸν ἑαυτό του διὰ κάθε φορά πὸν θανάτωνε ἓνα Οὐγγελοῦ ἐξῆνε καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ ἀμαρτήματά του, ὠρρίζοντα τώρα ἐμπρὸς στὸ βῆμα νὰ καταστρέψῃ τοὺς αἰρετικούς αὐτοῦ, πού ἐτάρασαν τὴ γαλήνη τῆς ἐκκλησίας καὶ τὴν ἡσυχία τοῦ κράτους.

Τέλος στή σκέψη διὰ ἴσως ἡμέρας του νὰ εἶνε μερτημένε, ἀνέθηκε στὰ χέρια του παναγάθου Θεοῦ τὴν τύχη τῆς ἀγαπημένης του κόρης, τῆς Λευκῆς.

— Ὅταν δὲν θὰ ἔχῃ πλέον πατέρα, ζυμοιοῦρισε, ὅταν θὰ εἶνε μονάχη στὸν κόσμῳ, εὐδόκησε, Θεέ μου, νὰ τὴν προστατεύσῃς ! Στείλε τῆς ἓνα ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους σου νὰ γίνῃ ἀδελφὸς τῆς, ὥστε νὰ ἡσυχάσῃ ἡ ψυχὴ μου !..

Ἡ προσευχὴ τοῦ μαρκηίου βᾶστησε ποῖν. Ὅταν ἐτελειώσε, ἐκάθησε ἐπάνω σὲ κάποιον ἔθλιον θρανίον, κοντὰ στὸν τοῖχο τοῦ «Ἐρυθροῦ Καπηλείου» καὶ ἀφοῦ ἐστήριξε τοὺς ἀγκῶνες στὰ γόνατά του, ἔκρυψε τὸ πρόσωπο ἀνάμεσα στίς παλάμες καὶ βυθίστηκε σὲ σήμερες.

Ἐμενε ἐστὶ ρεμβόζοντα· γιὰ μερικὰ λεπτά, ὅταν τοῦ φάνηκε διὰ πίσω του ἔβριζαν τὰ ξερὰ φύλλα ἀπὸ πατήματα πού πλησίαζαν. Ἐνοῖε νὰ στρέψῃ τὸ κεφάλι, ἀλλὰ δὲν πρόφτασε. Ἐνα βίαιο χτύπημα ἀνάμεσα στοὺς δυὸ τοὺς ὀμους ἐτράνταξε τὸ σῶμα του. Ἐνας ἄνθρωπος τυλιγμένος σὲ μαῆρη μανδύα καὶ φορῶντας προσοπίδα ἔτρεχε φεύγοντας ἀνάμεσα στὰ δέντρα...

Ὁ μαρκήσιος θέλησε νὰ σηκωθῆί καὶ νὰ τὸν κινήσῃ, μὰ ὁ πόνος πού αἰσθανόταν ἀνάμεσα στοὺς ὄμους του, πόνος δυνατῆς καὶ βαθειᾶς μαχαιρᾶς, ἔγινε ἔξαρνα πῶδ ὄξος. Ἄνεπιφορος, σὲ σημεῖο πού ἄφησε κραυγὴ ἄγωνίας. Γύρω του δὲλα ἄρχισαν νὰ στριφογυρίζουν. Ἐνα σκοτεινὸ σύννεφο ἔπεσε μπρὸς τὰ μάτια του. Ἐνα κίτριμ αἷματος ἀνέβη στὰ χεῖλη του καὶ ἔπεσε προῦμπα κατὰ γῆς.

Τὴ στιγμὴν ἐκείνην στήν ἀντίθετη διεύθυνση ἀπὸ κείνη πού πήρε ὁ δολοφόνος, ἐφάνηκε ἓνας ἄλλος ἄνθρωπος, τὸ ἴδιο κ' αὐτὸς τυλιγμένος σὲ μαῆρη μανδύα καὶ φορῶντας προσοπίδα. Ταυτοχρόνως δὲ σὲ μικρὴ ἀπόσταση ἀκούστηκε ποδοβολητὸ ἀλόγων καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Οὐγγελοῦν χαροῦμένη, πού ἔλεγε :

— Ἐκλαμπόρατε ! Ἰδοὺ τάλγοι σας !..

Ὁ δεύτερος προσοπισδοφόρος εἶχε προφτάσει νὰ δῇ τὸν ἐπίλογο τοῦ φοβεροῦ δράματος πού ἐπαίχθηκε μέσα σὲ ὀλίγα δευτερόλεπτα μπρὸς τὰ μάτια του. Εἶδε τὸ μαρκηῖο πού προσπαθοῦσε ν' ἀνασηκωθῆί κ' ἔπεφτε κάτω χωρὶς πνοή. Καὶ χωρὶς νὰ συλλογισθῆί τὸν κίνδυνο πού ἴσως τὸν ἀπειλοῦσε, ἔβιασε ἀπὸ τὸν ὄμο τοῦ Βάζα νεκρὸ κ' ἐφώνησε :

— Ἄκ' ἔδῳ, Οὐγγελοῖνε ! Βοήθεια ! Στὸ ὄνομα τοῦ οὐρανοῦ ! Βοήθεια !

— Ὁ καμπούρης ἔτρεξε πηδώντας σὰ διάβολος.

— Τί τρέχει ; ρώτησε.

— Ἰδοὺ ! Κύνταξε !..

Ὁ Οὐγγελοῖν ἐφώναξε μὴ ματὰ στὸ μαρκηῖο κ' ἄρχισε νὰ τρέψῃ σύγκομος μὲ τὴν κατὰφῶσε νὰ τραυλίσῃ :

— Ἄ ! Θεέ μου ! Θεέ μου !

— Πίσω του ἔβριζαν τώρα ὁ Χαιρεμαρίας μὲ τοὺς ὀλοφόνους του.

— Χαίρε, Μαρία !.. φώναξε ὁ θεοσεβῆς στρατιώτης πηδώντας. Ἐνα πτόμα !

— Τοῦ μαρκησιοῦ Βάζα, ἀπεκρίθη ὁ νάνος. Πέθανε...

— Ὅχι ! εἶπε ὁ προσοπισδοφόρος, μὰ εἶνε σχεδὸν σὰ νὰ πέθανε. Ἡ καρδιά του χτυπᾷ, ἀλλὰ ποῦν ἀδύνατα. Σὲ λίγο ὁ παλιὸς θὰ σταματήσῃ.

— Ὁ μαρκήσιος Βάζας ! φώναξε ὁ Χαιρεμαρίας, δοξασμένως μεγιστάν, θεοδικαθολικός, ἀσπονδὸς ἐχθρὸς τῆς διαβολικῆς αἰρέσεως τὸν Οὐγγελοῦν ! Ἄγία Μαρία ! Μῆτηρ τοῦ Θεοῦ ! Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν !..

Ὁ Οὐγγελοῖν δὲν ἔτρεπε περὶ. Μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα μπρὸς στὸ στήθος, μὲ τὰ ρουθούνια ἀναπαλλόμενα, μὲ τὰ μάτια βγάζοντα φλόγες, μὲ τὰ μαλλιά ἀνασηκωμένα ἀπὸ φρίκη παρακολουθοῦσε τὴ σκηνὴ καὶ ἔβλεπε μὴ τὸ μαρκηῖο καὶ μὴ τὸν προσοπισδοφόρο.

— Νερό ! φώναξε ὁ τελευταῖος.

Ὁ Οὐγγελοῖν ἔτρεξε στὸ καπηλεῖο καὶ ξαναγούρισε μ' ἓνα λαγνί. Στὸ πρόσωπο τοῦ Βάζα ἀπλώνονταν περὶ ἡ χλωμάδα τοῦ θανάτου. Τὰ χαρακτηριστικά του ἔβριζαν λυθρὴ καὶ τὰ γυαλένια μάτια του ἔβλεπαν στὸ κενό. Τὰ χεῖλη του μελανιασμένα καθὼς ἦσαν δὲν τὰ σάλεψε καμμίαν πνοὴ καὶ τὰ χέρια του ποῦχαν πᾶρη γαλλίττο χῶμα, ὅταν τὰ ἀγγίξες, σοῦδιναν τὴν ἀίσθησι τῆς σιληρότητος χειρῶν πτώματος!..

Ὁ προσοπισδοφόρος βούτηξε τὸ χεῖρ τοῦ στοῦ λαγνί μὲ τὸ νερὸ καὶ ὤρτισε τὴ χλωμὴ καὶ τρομακικὴ μορφή τοῦ Βάζα. Τὰ ματόφυλλα τοῦ μαρκησιοῦ σάλεψαν, τὸ στόμα του ἀναδέυτηκε σασμα δικά, τὰ γουρλωμένα μάτια του καρτώθηκαν στὸ προσοπισδοφόρο, τὸ χεῖρ του ἀνασηκώθηκε γιὰ νὰ τὸν δείξῃ καὶ μὲ φωνὴ πού ἐμοιαζε μὲ ῥοχαρμα εἶπε :

— Ὁ δολοφόνος !.. ὁ προσοπισδοφόρος !.. αὐτὸς !.. Πεθαίνω... Λευκὴ, κόρη μου, χαιρε !..

Βόγγηξε ὑστερα μὴ ἀζόμη φορᾷ, ἓνας σπασμὸς ἔκαμε τὸ κορμὸν του νὰ ταναχθῆ ἀπτόμα καὶ ἐξηψύχησε.

— Χαίρε Μαρία Κεχαριστομένη !.. τραύισε συγκινημένος ὁ Χαιρεμαρίας. Ὁ κήρυξ μαρκηῖος εἶνε ἄσχημα !..

Ὁ μαρκήσιος Βάζας δολοσονήθηκε ! ἔσκουξε ὁ Οὐγγελοῖν. Ὁ μαρκήσιος Βάζας ἀπέθανε ! Τὸν σκότωσαν ! Καὶ νὰ ὁ δολοφόνος ! Αὐτὸς !.. ὁ προσοπισδοφόρος ! Τὶ τὸν φυλάτες ; Πιάστε τὸν στρατιώτες !..

Ὁ προσοπισδοφόρος ἐκείνος πού ἔτρεξε νὰ βοηθῆ τὸν μαρκηῖο Βάζα ἦταν πράγματι ὁ δολοφόνος ; Μήπως συνέβαινε καμμία τρομερὴ παρεξήγησις ; Κι' ὅμως ἔμοιαζε τόσο μ' ἐκείνον πού μαχαίρωνε τὸν Βάζα !.. Ὁ ἴδιος μαῦρος μανδύας, ἡ ἴδια προσοπίδα, τὸ ἴδιο ἀνάστημα !.. Ὁ καθένως μπορούσε νὰ γελαστῇ... Ὁ Οὐγγελοῖν ἄρταξε τὸν προσοπισδοφόρο ἀπ' τὴν ἀκρὴ τοῦ μανδύα του κ' ἄρχισε νὰ οὐράλιζῃ :

— Πιάστε τὸν !.. Πιάστε τὸν λοιπὸν !.. Αὐτὸς εἶνε... Ὁ δολοφόνος !..

Ὁ ἄγνωτος προσοπισδοφόρος ἀκούοντας τίς φριχτὲς κατηγορίες τοῦ Οὐγγελοῦν, ἀνόρθωσε κεφαλήν του πρὸς τὸ ψηλὸ τοῦ ἀνάστημα καὶ μὲ μὴ ὑπερόχη χειρονομία, τρέβησε κ' ἔβγαλε τὴν προσοπίδα του. Οἱ παριστάμενοι, βλεποντας τὸ φῶτο, τὸ εὐγενικώτατο καὶ γεμῆτο εὐκρινείας πρόσωπό του, βίωσαν βουβοῖ. Πάντοτε ἀγέγρατος αὐτὸς, ἔφριξε ἓνα βλέμμα γεμῆτο ὀργῆ καὶ κρηφάνειστοῦς ἀνθρώπου πού τὸν περσοχοῖζαν καὶ εἶπε ;

— Ἐμεῖα ὁ κόμης Ράφφ Κανδάλ !.. Ποῖος τοῦμει νὰ μὲ κατηγορῆ διὰ ἐγὼ διέπραξα τὴ δολοφονία !..

Ἐνῶ ὁ Κανδάλ φλεγε τὰ λόγια αὐτά, λίγο πῶδ πίσω, ἀνάμεσα στοὺς βᾶμνους, ἓνας ἀκόλουθος ἐπιλήσιεσε ἔναν εὐγενί, τοῦ εἶπε τὴ φράση : «δὲλα πᾶν καλά», καὶ ἐξηφανίσθη...

Στὸ μεταξὺ ἐπίσης αὐτὸ, ἓνα ἀπὸ τοὺς ὀλοφόνους τοῦ Χαιρεμαρίας εἶχε τρέξει κ' εἶχε ἀναγγεῖλε στὸν πύργο τοῦ Βάζα τὸ τρομερὸ γεγονός τῆς δολοφονίας του. Μιὰ ὑπηρετρία τοῦ μαρκησιοῦ ἐκπροσοφώθηκε πρῶτὴ τὴν εἶδησι κ' ἄρχισε νὰ κλαίῃ...

Μὲ πῶδ τρόπο θ' ἀνήγγελλαν τὸ θάνατο τοῦ πατέρα τῆς στῆ δυστυχημένη Λευκῆ, ποῖμενε τώρα ὀρφανὴ χωρὶς κανένα προστατή ; Ἀς ξαναγυριστοῦμε ὅμως στὸν ἔμπο τοῦ δῆματος :

Ὁ Ράφφ Κανδάλ ξανακοίταξε τοὺς ἀνθρώπους πού ἦσαν μαζεμένοι γύρω του καὶ ξανάπε ὑπερηφάν :

— Ποῖος λοιπὸν τοῦμὰ μὲ κατηγορῆ ὡς δολοφόνος ;

Ὁ Οὐγγελοῖν, ὁ ὁποῖος εἶχε διατυπώσει πρῶτος τὴν κατηγορία αὐτὴ, στήν ἀρχὴ, στάθηκε φοβισμένος ὄπὸ τὰ τρομαρὲ βλέμματα τοῦ κόμητος, μὰ δὲν ἄρτησε ν' ἀναθαρέψῃ καὶ ἀπάντησε σ' αὐτὸν σταθερὰ :

— Ἐγὼ σὲ κατηγοροῦ !.. Ἐγὼ, ὁ Οὐγγελοῖν !..

— Ἄθλιε ! εἶπε μὲ μαρία ὁ κόμης.

— Μήπως θέλεις τώρα νὰ μὲ δολοφονήσῃς κ' ἐμένα ; ξανάπε ὁ καμπούρης.

Ὁ κόμης Κανδάλ τὰ ἔλασε μὲ τὴν ἀπάντησι αὐτὴ. Κατάλαβε ἀμέσως πόσο τρομερὴ ἦταν ἡ κατηγορία πού τὸν ἐβράβαινε καὶ σκέφθηκε γιὰ μὴ στιγμήν ἂν ἦταν δυνάτο νὰ φύγῃ. Μὰ τὴν περὶ ἀδύνατο αὐτὸ. Γύρω του ὁ ὀλοφόνου ἔβριζαν σχηματίζοντες ἓναν ἀδιαπείρητο στὸ κύκλο.

Ἐνωματῶδ ὁ Χαιρεμαρίας εἶχε σκέψει πᾶνω ἀπὸ τὸ πτόμα τοῦ μαρκησιοῦ καὶ ἔλετταξε τὴν

Ἡ υπηρετρία ἄρχισε νὰ κλαίῃ...

ποδοβολητὸ ἀλόγων καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Οὐγγελοῦν χαροῦμένη, πού ἔλεγε :

— Ἐκλαμπόρατε ! Ἰδοὺ τάλγοι σας !..

Ὁ δεύτερος προσοπισδοφόρος εἶχε προφτάσει νὰ δῇ τὸν ἐπίλογο τοῦ φοβεροῦ δράματος πού ἐπαίχθηκε μέσα σὲ ὀλίγα δευτερόλεπτα μπρὸς τὰ μάτια του. Εἶδε τὸ μαρκηῖο πού προσπαθοῦσε ν' ἀνασηκωθῆί κ' ἔπεφτε κάτω χωρὶς πνοή. Καὶ χωρὶς νὰ συλλογισθῆί τὸν κίνδυνο πού ἴσως τὸν ἀπειλοῦσε, ἔβιασε ἀπὸ τὸν ὄμο τοῦ Βάζα νεκρὸ κ' ἐφώνησε :

— Ἄκ' ἔδῳ, Οὐγγελοῖνε ! Βοήθεια ! Στὸ ὄνομα τοῦ οὐρανοῦ ! Βοήθεια !

— Ὁ καμπούρης ἔτρεξε πηδώντας σὰ διάβολος.

— Τί τρέχει ; ρώτησε.

— Ἰδοὺ ! Κύνταξε !..

Ὁ Οὐγγελοῖν ἐφώναξε μὴ ματὰ στὸ μαρκηῖο κ' ἄρχισε νὰ τρέψῃ σύγκομος μὲ τὴν κατὰφῶσε νὰ τραυλίσῃ :

— Ἄ ! Θεέ μου ! Θεέ μου !

— Πίσω του ἔβριζαν τώρα ὁ Χαιρεμαρίας μὲ τοὺς ὀλοφόνους του.

— Χαίρε, Μαρία !.. φώναξε ὁ θεοσεβῆς στρατιώτης πηδώντας. Ἐνα πτόμα !

— Τοῦ μαρκησιοῦ Βάζα, ἀπεκρίθη ὁ νάνος. Πέθανε...

— Ὅχι ! εἶπε ὁ προσοπισδοφόρος, μὰ εἶνε σχεδὸν σὰ νὰ πέθανε. Ἡ καρδιά του χτυπᾷ, ἀλλὰ ποῦν ἀδύνατα. Σὲ λίγο ὁ παλιὸς θὰ σταματήσῃ.

— Ὁ μαρκήσιος Βάζας ! φώναξε ὁ Χαιρεμαρίας, δοξασμένως μεγιστάν, θεοδικαθολικός, ἀσπονδὸς ἐχθρὸς τῆς διαβολικῆς αἰρέσεως τὸν Οὐγγελοῦν ! Ἄγία Μαρία ! Μῆτηρ τοῦ Θεοῦ ! Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν !..

πληγή του.

— 'Α! &! ελεε.Το έγχειριδίο έμεινε μέσα στην πληγή. Παναγία Παρθένος!...

Και τράβηξε με προσοχή το μαχαίρι που ήταν χωμένο ως τη λαβή του μεταξύ των ώμων του Βάτσα.

— 'Αφού το εξέτασε λίγη ώρα με προσοχή και περιέργεια, έβλεπε να το υποκριτικό πρόσωπό του φωτίστηκε από μιá διαβολική έκφραση χαράς.

— Το άναγνωρίζετε το μαχαίρι αυτό ; ρώτησε τόν Κανδάλ.

— "Οχι, άπάντησ' έκείνος άγέροχα και περιφρονητικά. "Οχι,δέν το άναγνωρίζω, δέν τόν είδα ποτέ μου... Πρώτη φορά τόν βλέπω...

— Είσθε βέβαιος γι' αυτό που μου λέτε ;

— Μάλιστα, είμαι βέβαιος !... Και δέν έπιτρέπω σέ κανένα ν' άμνηστική τήν βεβαίωσή μου αυτή.

Και τραβώντας από τή ζώνη του ένα έγχειριδίο κάπως διαφορετικό, έπρόσθεσε :

— Νά, τόν έγχειριδίό μου.

— 'Ωραία, άπάντησε ειρωνικά ό Χαιρμαριός.Τί νομίζετε πώς άποδεικνύεται μ' αυτό !... άπλουστάτα, τόν ότι έχετε δυό έγχειριδιά. Είστε ό κόμης Κανδάλ ; .. Δέν είν' έτσι ;

— Σας τόν είπα ήδη αυτό.

— Και τόν βαφτιστικό σας όνομα εινε Ράλφ ;

— Κι' αυτό σας τόν είπα.

— "Όνομα που ποτέ μου δέν τόν είδα στό συναξάρι των 'Αγιών ! Χάιρε Μαρία Κεχαριτωμένη ! 'Εστώ ! Δοιπόν, κόμη Κανδάλ, δέν φροντίσεις καθόλου να σκεπαστά τόν έγκλημα... 'Απεναντίας τόν βεβαίωσεις με τήν ύπογραφή σου : άπάνω στη λαβή τού έγχειριδίου, τόν οποίο άφησες μές' στην πληγή, εινε χαραγμένα τά άρχικά τόν όνόματός σου, Ρ και Κ, δηλαδή Ράλφ Κανδάλ... Τό βέλγη ; Εύλογημένη σύ έν γυναίκα ! Τί έχεις να μου άπαντήσεις ;

— Τίποτε ! άπάντησε ό κόμης έμμηροδενιόμενος παιά. 'Ο Θεός είν' έναντίον μου.

— Ράλφ Κανδάλ ! ελεε τότε ένας από τούς όλοφύρους τού Χαιρμαριαού. Μά δέν εινε αυτός ό 'Αρχηγός κι' ό ύπερασπιστής τών Ουγενότων !... Τό πράγμα τότε εινε καθ'άρω. Δολοφόνησε τόν μαρκήσιο Βάτσα, γιατί ό Βάτσας ήταν άγαθός καθολικός.

Τήν στιγμή έκείνη ό Ούγγολίνος έδειξε θριαμβευτικά μιá περγαμνή που τήν είχε βρή μίσα στό χαρτοφυλάκιο τού μαρκησίου.

— Δολοφόνησε τόν γηραιό άρχοντα, φώναξε, έπειδή τόν όνομα τού Ράλφ Κανδάλ εινε πρώτο στόν κατάλογο αυτό τών προγραφών !... Λέστε !... Διαβάστε !...

— Είνε αλήθεια αυτό, μά τόν Θεό ! φώναξε κι' ό Χαιρμαριός. 'Ο κόμης μας από δώ, έβροντας ότι ύπήρχε ένας τέτοιος κατάλογος, και ότι πρώτος - πρώτος γραμμένος σ' αυτόν ήταν ό ίδιος, θέλησε να τόν ύπεξαίρει και γιά τόν σκοπό αυτό δολοφόνησε τόν μαρκήσιο πριν έκείνος φτάση στό Ταλεμόνδο... 'Α, έκλαιμπρότατε κύριε, συνελήφθης, όπως λέμε έλληνικά έμεις ό *διανοούμενος*, έπ' αυτοφώρο, θά σέ πάμε στόν πύργο τού Ταλεμόνδου και δσο εύγενής κι' έν εσαι, σού έγγυώμαι, ότι θά σέ κρεμάσουμε... Νά, θά σέ κρεμάσουμε, στό έγγυώμα...θά σέ κρεμάσουμε σά να ήσουν ό τελευταίος χωριάτης... Και, μά τήν κοιλιά τού Δοιμολέου, σού εύλαβή κι' έν είμαι δέν θά κάνω ούτε τή παραμικρή προσευχή προς άνάπαυση τής τιποτένιας σου ψυχής !

Χάιρε Μαρία Κεχαριτωμένη !

'Ο Ράλφ Κανδάλ ήταν τώρα χλωμό : σάν πτώμα. Φαινόταν σάν άπολιθωμένος χωρίς ν' αντίταξη τήν παραμικρή αντίσταση, άφησε και τού έδωσαν τά χέρια από πίσω και τόν ββαλαν άπάνω στό άλογο που είχε φέρει ό Ούγγολίνος γιά τόν δυστυχισμένο μαρκήσιο Βάτσα.

— Πρέκει νάρθη μαζί μας στό Ταλεμόνδο κι' αυτός ό μικρός διάβολος ό καμπούρης, είπε ό θεολόγος στρατιωτικός. Είνε ό σουζαοίστερος μάρτυς. Πού πήγε λοιπόν ; 'Ηταν έδω πρό όλίγου. Φώναξαν τόν Ούγγολινο, μά έκείνος δέν άπάντησε.

Τόν έζήτησαν καντού, μά έκείνος δέ βρέθηκε πουθενά.

(Ακολουθεί)

ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΑΓΑΜΩΝ

Στήν 'Αργεννήν Δημοκρατία οι άγαμοι πληρώνουν ειδικό φόρο. Έκείνος που φτάνει στίς τριάντα του χρόνια και δέν παντρεύεται, πληρώνει τόν 25 φράγκα τόν μήνα. 'Όταν περάση τά 35, ό φόρος διπλασιάζεται. Και όταν περάση τά 45 ό φόρος ανεβαίνει σέ 180 φράγκα τόν μήνα. 'Υστερ' από τόν 60ον έτος ό φόρος αρχίζει να κατεβαίνει.

Οί χηροί έχουν τόν δικαίωμα να κενθίσουν τή συμβία τους τρία χρόνια. 'Επειτα θαφρούνται ως άγαμοι και πληρώνουν κι' αυτοί φόρο.

'Εξαιρούνται μόνον έκείνοι που θ' άποδείξουν έπιστήμως ότι έζήτησαν τρεις φορές γυναίκα και δέν έγιναν δεκτοί ως σύζυγοι !...

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Οί Κινέζοι, μεταξύ τών άλλων Θεών τών, έχουν κι' ένα Θεό...τού...μαγειρείου ! Πιστεύουν δηλαδή, ότι στό τέλος κάθε χρόνου, ό Θεός αυτός πηγαίνει σ' έναν άλλον Θεόν άνωτερο, και τού αναφέρει όλα όσα έγιναν στό σπίτι τού οποίου προστατεύει τήν κουζίνα ! 'Η εικόνα τού Θεού αυτού κρέμεται συνήθως πάνω από τόν τζάκι. Κάθε παραμονή πρωτοχρονιάς, δέ, τόν δίνουν να φάη γλυκά από πετιμέζι και τού παραγγέλλουν να μη πη παρακάλά πράγματα γι' αυτούς, στόν άνωτερό του Θεό !... Τού προσθέτουν δέ ακόμη ότι τού έδωσαν τόν πετιμέζι γιά να... κολλήσουν τά χείλη του και να μη μπορέση να μιλήση άσχημα γι' αυτούς !...

Στά 1883 έπιασε στην Κύπρο, τέτοιο πλήθος άρχιδόν, ώστε τής κυβερνήσεως τού νησιού, γιά να τις έξολοθρεύση, ειδοποίησε τούς κατοίκους ότι θ' άγόραζε άκρωτάτα τά... αυγά των καταστρεπτικών αυτών έντόμων. 'Ετσι έντός έπτά μηνών, οι χωρικοί έμάζωσαν κι' έκουβάλησαν στίς κατά τόπους άρχές οκάδες αυγών τά οποία και έμωσοπούλησαν !...

Τό περιφημο παράσημο τών Ιπποτών τού Ναού (Τάμπι) ιδρύθηκε στά 1118, καθρηγήθη όμως στά 1312 από τόν πάπα Κλήμεντον τόν 5ον. 'Από τότε έπαυσε να ύφίσταται σ' όλη τήν χριστιανισύνη έκτός από τήν Πορτογαλία, όπου ύπάρχε ακόμη. Τό περιεργο σχετικώς εινε ότι οι φέροντες τόν παράσημο αυτό άλλαζον τόν όνομά τους με τόν όνομα τού Χριστού !...

— 'Η πρώτη δοκιμή μεταγίσεως έξενω αίματος σέ φλέβες άσθενο, έγινε στό Παρίσι, στά 1666. Μετάγισαν αιμα άνοιού στίς φλέβες ένός μανιακού, ό οποίος έγινε άμέσως ήπιώτερος. Και ή έγχειρίασι μόν έπέτυχε, ό άσθενης όμως, στην δευτέρα δοκιμασία άπέθανε !...

— Τό τσάι εισήχθη στην Ευρώπη από τούς Πορτογάλλους, κατά τόν 16ον αιώνα μ. Χ.

— Τίς γνωστές «ηλίδες» τού ήλιου, παρατήρησαν πρώτοι οι Κινέζοι στά 321 π. Χ. Αυτό σημαίνει ότι τά άστρονομικά τους έργαλεία ήταν τελειότερα άπό τά έργαλεία τών Αιγυπτίων και τών 'Ελλήνων τής περιόδου αυτής.

— 'Ο λέων, ό οποίος άπεικονίζεται στό βασιλικά σήματα τής 'Αγγλίας, προστεθή σ' αυτό στά 1603, όταν ανέβηκε στόν θρόνο ό βασιλεύς 'Ιάκωβος.

— Στά 1707 έχρειάζοντο τόν χειμώνα δύο μέρες και τόν καλοκαίρι μία μέρα γιά να πή κανεις από τόν Λονδίνο στην 'Οξωνία.

— Τό ίδιο αυτό διάστημα τή διατρέπει κανεις σήμερα τά τά πολυπληθή αυτοκίνητα συγκοινωνίας σέ διάστημα μισής ώρας !...

— Τό παλαιότερο γνωστό σύστημα στενογραφίας άνέχεται στό 1412. 'Η τέχνη όμως αυτή έφημοιάτο και από τούς αρχαίους 'Ελληνες από τούς οποίους τήν έπήραν οι αρχαίοι Ρωμαίοι.

— Σ' ένα νησι τού κόλπου τής Βεζιλλιών, στά παράλια τής Λουιζιάνης τής 'Αμερικής, ύπάρχε μιá άχτή από στερεό, πετρωμένο άλάτι, βάθους είκοσι ποδών. Τό άλάτι αυτό εινε τόσο σκληρό, ώστε τόν σπάνε με δυναμίδια και τόν άλέθουν με άτιμιμύλους. Βγαίνουν δέ 200 τόννοις από αυτό τήν ήμέρα !

— Οί άρβιμοί έφρευθήσαν από τούς 'Αραβας στά 900 μ.Χ. Εισήχθησαν πρώτα στην 'Ισπανία στά 1050, κατόπι δέ στην 'Αγγλία, στά 1258.

— Τά ιερογλυφικά έφρευθήσαν 2112 έτη πρό Χριστού.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

ΖΗΤΗΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΙ ΑΠΟ ΤΟ ΓΥΙΟ ΜΟΥ !..

Μιά μέρα ό 'Αλέξανδρος Δουμάς υίο', δυσχεστημένος γιάτι ό άρθρογράφος τής έφημερίδος «Σιλουέττα» είχε δημοσιεύσει κάποιιο επιθετικό κατά τού πατέρα του άρθρο, έστειλε σ' αυτόν τούς μάρτυράς του.

'Ο άρθρογράφος τούς έδέχθηκε άτάραχος και όταν άκουσε τί ήθελαν τούς είπε :

— 'Όσο ό 'Αλέξανδρος Δουμάς υίός έννοει να ύπερασπισθή τήν τιμήν τού πατέρα του ; Πολύ καλά.

'Εχτύπησε τότε τόν κουδούνι και είπε στόν ύπηρέτη του :

— Φέρε μου έδω τόν γυίο μου !

Σέ λίγο παρουσιάστηκε έκεί ένα παιδάκι πέντε ως έξι έτών, μασουλώντας άκόμα κάμπο ζαχαροπλιγκο...

— Κύριε, είπε τότε ό δημοσιογράφος στούς μάρτυράς τού Δουμά υίο, είμαι βέβαιος ότι και ό γυίός μου ένδιαφέρεται γιά τήν τιμήν τού πατέρα του, όσο και ό γυίός τού κ. 'Αλεξάνδρου Δουμά γιά τήν τιμήν τού δικού του πατέρα. Γιά να είμαστε λοιπόν έν τάξει, ζητήστε ίκανοποίησι... από τόν γυίο μου !..

